

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 50. Theodorus Balsamon & ejus Scripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

eum contemnerent. Ergo cum secrete sæcul. XII.
 tos conventus cum Clericorum præci- A.C. 1195.
 puis Constantinopoli egissent, Dositheum
 tanquam usurpatorem iniquum e Sede
 sua dejecerunt. Imperator contume-
 liam tam sibi quam clienti suo illatam
 indignatus, eum restitui, & stipantibus
 Pratorianis, qui populi vim prohiberent,
 (omnibus enim ob ambitionem intole-
 rabilis erat) in possessionem postliminio
 induci iussit. Sed tandem tot querelarum V. Pagi
 impatiens cessit, sicque bonus Dositheus an. 1191.
 utraque Sede privatus est, nam Ecclesiæ n. 16.
 Hierosolymitanæ interim alius præfectus Catalog.
 fuerat, Constantinopoli autem pulso Jus. Græc.
 subrogatus est anno millesimo centesimo Ro. p. 303.
 nonagesimo quarto Georgius Xiphilinus
 Thesauro præfectus seu *Sævophilax* ejus-
 dem Ecclesiæ, qui annos tres & menses
 decem sedit.

§. L.

Theodorus Balsamon & ejus Scripta.

Hic ille est Patriarcha Constantino-vers. ini.
 politanus, cui Theodorus Balsamon libri Præf. in
 Commentarium suum in Canones in-Nomo.
 scripsit, qui jam diu hoc opus, & Ex-
 plicationem suam in *Nomocanon* Photii,
 Manuele Comneno Imperatore & Mi-
 chaele *Anchiale* Patriarcha jubentibus,
 scribere cœperat. Ceterum Theodorus
 primo lucem aspexerat Constantinopoli,
Hist. Ecclesiast. Tom. XVIII. Y &

Sæcul. XII. & jam tunc cum libros concinnare ap-
A. C. 1195. petiit, Nomophilax & Chartophilax,
 id est, Legum ac Tabularum S. Sophiæ
 Custos, & Presbyterorum primus in
 Blachernis erat, sed necdum Sacerdotii
 Patriarchalis apicem consecutus. In illa
 ergo Expositione Leges adnotat, quæ
 ipsius ævo vigeant, & quæ abrogatæ
Sup. Lib.
LIV. §. 16. erant, quod in Basilicas, post mortem
 Photii, quem semper Sanctissimum Pa-
 triarcham appellat, collectas, relatæ
 non fuissent. Ostendit Theodorus, quo
 in loco Basilicarum Leges illæ inveniri
 possint, quas Photius juxta Titulos Co-
 dicis & Digestorum citat. Antinomias
 solvit, & Conciliorum aut Imperato-
 rum Decreta, post Basilicas edita, sub-
 jungit.

In illum locum Photii, ubi dicit, ur-
 bem Constantinopolim antiquæ Romæ
 privilegiis gaudere, Theodorus, ut ex-
 plicet, quænam ista privilegia sint, Do-
 nationem Constantini tanquam Acta ge-
 nuina prolixè refert. Photius tamen ipse
 de hac Donatione nullam mentionem
 fecit, licet ipsius ætate non esset ignota,
 quod ex Libro Æneæ Episcopi Parisiensis
 contra Græcos dispicimus (*).

Sup. Lib.
LI. §. 14.

Præ-

(*) Antonius Pagi quoque fundamentum
 hujus argumenti a Balsamone allati in sua Cri-
 tica ad fabellas amandat.

Præterea Theodorus Balsamon in o-
mnes alias Partes Juris Canonici Græco-
rum, videlicet in Canones Apostolorum,
in Canones septem Conciliorum Gene-
ralium, in Concilium Carthaginense,
id est, in Codicem Canonum Ecclesiæ
Africanæ, in quinque Concilia provin-
cialia, in Epistolas Canonicas Patrum,
commentatus est. Plura quoque alia
Theodori Opera de Jure Canonico, ac
quædam Consideratio, seu Responsum,
consulenti se de Dignitate Patriarcharum
datum, ad nos usque pervenerunt.

Sæcul. XII.
A.C. 1195.

v. Cave.
p. 477.

Primum jure antiquitatis locum tri-
buit Patriarchæ Antiocheno; quod S. Evo-
dus a S. Petro ordinatus fuisset. Idque
præsumit, sed non probat. *Haud diu*
post idem Apostolus, inquit, S. Marcum
Alexandriæ, S. Jacobum Hierosolymæ,
& S. Andream in Thracia Episcopos po-
suit. Elapsis exinde trecentis circiter
annis, Constantinus, nuper ad Fidem con-
versus, S. Silvestrum antiquæ Romæ Pa-
pam nominavit, uti nos Ecclesiastica do-
cet Historia.

Jus. Græc.
Rom. lib. 7.
init.

Vel ex his satis exploratum fit, quam
eximie Theodorus in Historia versatus
fuerit, & quam egregie in arte Critica
excelluerit. Nam inferius iterum dicit,
S. Silvestrum primum Romæ Pontificem
exitisse. Inde ita sermonem prosequi-
tur: *Illæ ætate Urbs parva Byzantium*
Y 2 Epi-

p. 450.

Sæcul. XII.
A.C. 1195.

Episcopum habebat, Episcopo Perintbi, seu Heracleæ in Tbracia subiectum, sed Imperii Sede ab antiqua Roma Byzantium translata, Metrophanes illa tempestate Episcopus Byzantinus Archiepiscopi Titulum usurpavit. Quare primum Concilium Æcumenicum (nempe juxta ipsum primum Constantinopolitanum) in eam privilegia antiquæ Romæ tanquam in novam Romam contulit. Quod Concilium XVIII. 9. 7. Trullanum confirmavit, cum Sedem Constantinopolitanam nulli, nisi Romana, secundam declaravit, Sedibus Alexandrina, Antiochena, & Hierosolymitana postpositis. Ac proinde maximi istarum Ecclesiarum Episcopi hodieque hoc ordine per totum terrarum orbem honorantur. Nam licet antiquæ Romæ Papa ab Ecclesiis recisus fuerit, id tamen pulcherrimo Ordini per Canones in vecto nocere non debet. Nullibi legimus, qua auctoritate, quo Decreto, Romanus Pontifex ab Ecclesiis Orientis, & earum Communione, si Theodoro fides est, fuerit exclusus. Atque hic mihi primus occurrit testis in Historia Ecclesiastica, primumque argumentum, ex quo Græci Schisma diserte & plane fateri deprehenduntur. Ceterum an dies huic dissertationi apposita fuerit nescimus; sed, Theodoro superflite, capta a Latinis Constantinopolis duras cervices flexit. Idem Scriptor paulo.

p. 446.

paulo post subdit, quod dolor ob Schisma Sæcul. XII.
Romani Papæ conceptus, ejus viscera A. C. 1195.
misere discerpat, atque in dies hujus
Episcopi conversionem expectet.

Tum de Insignibus Patriarcharum
differit, de face, quam sibi præferri jube- p. 444.
bant, de trabea, cui multæ cruces in-
sutæ, ceteroque eorum cultu, singulo-
rum rationem ac significationem mysti- p. 446.
cam referens. Afferit, duorum Patriarcha-
rum, nempe Antiocheni & Hierosolymitani, qui ob Gentilium irruptiones extra
Ecclesias suas degere cogebantur, Digni-
tati vel debitis honoribus nihil decedere.
Dicit, quod Titulus & Dignitas Patriarcha- p. 449.
lis Ecclesiæ Antiochenæ competat, se-
cundum veterem Traditionem, ac con-
suetudinem, quæ Nomen Papæ Episcopis
Romano & Alexandrino, Archiepiscopi
autem Constantinopolitano & Hierosoly-
mitano tribuisset. Injuriam Antioche-
nis inferri, si quis omnes illarum Ecclesia-
rum Episcopos Patriarchas appellaret,
nisi ad indicandum, quod simul omnes
quinque toti Ecclesiæ corpori unius Capi-
tis loco sint, & quinque sensus in unius
hominis capite collectos per similitudi-
nem exhibeant, quippe huic argumento
a pari petito, quod sæpius inculcat, ma-
gnam vim inesse existimat (*).

Y 3

Theo-

(*) Theodorus Balsamon sieht hier einen Theil
der

Sæcul. XII.

A. C. 1195.

p. 451.

p. 452.

Theodorus deinde quæstionem movet, cur Titulus Episcopi Æcumenici Papæ Romano & Patriarchæ Constantinopolitano tribuatur, & dicit: *Quia vero Dæmon amoris proprii Papam a societate ceterorum Patriarcharum avulsit, atque intra angustos Occidentis terminos inclusit, Patriarcha autem Constantinopolitanus nullum Papæ privilegium ambit, & cum subscribit, Titulum Æcumenici non apponit, mitto hanc quæstionem inutilem. Sed illis, qui asserere præsumunt, honores Patriarchales Antiocheno & Hierosolymitano denegandos esse, respondere, dicunt enim; per Sacros Canones cautum est, ne quidem pro Episcopis habeantur, qui non quæcunque pericula sub-*

der Wahrheit ein; daß die Einigkeit in der wahren christlichen Kirche herrschen müsse, und will solche auf das Ansehen der fünf alten Patriarchen gründen. Allein weil er, wider den Sinn der Heil. Schrift, keinem aus ihnen den Vorzug und höhere Gewalt zueignet, so hält seine Meinung keinen Stich. Die vier Patriarchalkirchen Alexandria, Antiochia, Jerusalem und Constantinopel sind zerfallen, und Rom allein steht noch; so daß die fünf Sinne in einem eines sind. Es können nämlich die Griechen oder Morgenländer so wenig als die Protestanten in Europa die Einigkeit ihrer so vielfältiger von der römischen abgesondeter Kirchen mit einem nur erträglichen Erweis darthun.

subeunt, ut ad Ecclesias suas, a Barba-
 ris occupatas, perveniant, & coronam
 Martyrii consequantur. His igitur op-
 ponit Canonem Concilii Trullani tri-
 gesimum septimum, in quo statuitur,
 Barbarorum incursiones non nocere Epi-
 scopis, si possessionem Ecclesiæ, cujus
 Titulo ordinati sunt, adire nequeant,
 eosque nihilominus valide ordinare,
 ceteraque officia Episcopalia peragere.
 Refert etiam Constitutionem Alexii Com-
 neni anno millesimo nonagesimo tertio
 editam, quæ Episcopis in Partibus non
 solum Jura Episcopalia, sed etiam Ab-
 batias & pensiones annuas conservat.
 Porro illud notatu dignum, quod Græci
 Patriarcham Alexandrinum illis non ad-
 numeraverint, qui ab Infidelibus Ec-
 clesiis suis privati essent, quamvis tota
 Ægyptus sub potestate Musulmannorum
 gerneret, sed solum Patriarchas Antioche-
 num & Hierosolymitanum, quorum ta-
 men Sedes jam integro ferme Sæculo
 Latini tenuerant, nempe multo magis
 quam Arabes vel Turcæ Græcis invisi.
 Inde etiam erui posse videtur, quod toto
 temporis spatio, quo Latini Hierosoly-
 mis imperarunt, Patriarcha hujus civi-
 tatis, Græci Ritus, atque etiam An-
 tiochenus, Constantinopoli resederint.

Sæcul. XII.
 A.C. 1195.

Sup. Lib.
 XL. §. 51.

Sup. Lib.
 LXVI.
 §. 54.